

Sygn. akt III S 173/21

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział III Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Roman Troll

Sędziowie Sądu Okręgowego: Leszek Dąbek

Tomasz Pawlik

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2021 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi R. M.

z udziałem Skarbu Państwa-Prezesa Sądu Rejonowego w T.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Tarnowskich Górach pod sygn. akt I C 1553/16

postanawia:

- 1) stwierdzić, że w sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Tarnowskich Górach pod sygn. akt I C 1553/16 nastąpiła przewlekłość postępowania;
- 2) przyznać skarżącemu R. M. od Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w T. 2500 zł (dwa tysiące pięćset złotych);
- 3) zalecić Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach niezwłocznie, nie później niż w terminie miesiąca od prawomocnego rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego, wyznaczenie terminu posiedzenia w sprawie;
- 4) oddalić skargę w pozostałej części;
- 5) zasądzić od Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w T. na rzecz skarżącego R. M. 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) z tytułu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu skargowym,
- 6) zwrócić skarżącemu R. M. 200 zł (dwieście złotych) uiszczonyj opłaty od skargi.

SSO Tomasz Pawlik SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III S 173/21

UZASADNIENIE

R. M. 8 marca 2021 r. wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania o sygn. I C 1553/16 Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach, wydanie temu Sądowi zaleceń do podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności zmierzających do możliwie jak najszybszego zakończenia postępowania, przyznanie 20000 zł na jego rzecz, zasądzenie na rzecz pełnomocnika z urzędu kosztów zastępstwa procesowego i przeprowadzenie dowodów zgłoszonych w skardze. W uzasadnieniu wskazał, że sprawa toczy się od 2016 roku, a kolejne czynności i terminy posiedzeń negatywnie wpływają na niego, przyczyniając się do powstania po jego stronie szkody moralnej, zaburzając jego pogląd na instytucję sądownictwa w Polsce i zaufanie do władzy.

W odpowiedzi na skargę Skarb Państwa-Prezes Sądu Rejonowego w T. wniósł o oddalenie skargi jako niezasadnej, wskazując że opóźnienia w podejmowaniu czynności wynikają z dużego obciążenia referatu sędziego referenta. Wniósł o oddalenie skargi także z uwagi na zasady współżycia społecznego, bowiem postawa skarżącego (powoda) prowadzi do nieuzasadnionego przedłużania postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

8 listopada 2016 r. do Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach wpłynął pozew wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu, który zadekretowano pod sygn. akt IC 1553/16 i wyznaczono w sprawie referenta, następnego dnia wydano zarządzenie w przedmiocie wezwania powoda do usunięcia braków formalnych pozwu przez wskazanie numeru pesel pozwanej i podanie czy podjęto próbę mediacji; 25 listopada 2016 r. wykonano to zarządzenie. 6 grudnia 2016 r. wpłynęło pismo powoda, a 27 grudnia 2016 r. wydano zarządzenie w przedmiocie przekazania akt asystentowi sędziego; 30 stycznia 2017 r. wydano postanowienie w przedmiocie stwierdzenia niewłaściwości miejscowej i przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego w Będzinie wraz z zarządzeniem o jego doręczeniu - wykonano je 27 marca 2017 r. i sporządzono zapisek urzędowy, z którego wynika, że powód zmienił jednostkę penitencjarną.

10 kwietnia 2017 r. wpłynęło zażalenie powoda na postanowienie z 30 stycznia 2017 r., wówczas akta przedstawiono Przewodniczącemu Wydziału, który 2 maja 2017 r. zarządził przedstawienie akt sędziemu referentowi. 18 maja 2017 r. sędzia referent złożył oświadczenie o braku podstaw do uwzględnienia zażalenia i 22 maja 2017 r. akta przedstawiono Przewodniczącemu Wydziału, który 14 czerwca 2017 r. wezwał powoda do usunięcia braków formalnych zażalenia; zarządzenie to wykonano 20 czerwca 2017 r.

5 lipca 2017 r. wpłynęło pismo powoda wraz z wnioskiem o ustanowienie pełnomocnika z urzędu i zwolnienie od kosztów sądowych, akta 6 lipca 2017 r. przekazano referendarzowi sądowemu, celem rozpoznania tych wniosków. 21 lipca 2017 r. referendarz sądowy zarządził wezwania właściwego Dyrektora Zakładu Karnego do udzielania informacji oraz wezwał powoda do usunięcia braku formalnego jego wniosku i tego samego dnia akta zwrócił do sekretariatu; zarządzenie wykonano 21 sierpnia 2017 r. Przesyłka adresowana do powoda wróciła 24 sierpnia 2017 r. z uwagi na przeniesienie go do innej jednostki penitencjarnej, akta przedstawiono sędziemu 31 sierpnia 2017 r., a 11 września 2017 r. wpłynęła odpowiedź Dyrektora Zakładu Karnego w Ł.. 9 października 2017 r. sędzia referent zarządził przekazanie akt referendarzowi sądowemu, który 3 listopada 2017 r. wydał postanowienie o zwolnieniu częściowym powoda od kosztów sądowych, tj. w zakresie opłaty od pozwu i ustanowieniu pełnomocnika z urzędu wraz z zarządzeniem o jego doręczeniu; zarządzenie wykonano 7 grudnia 2017 r., zaś 18 grudnia 2017 r. wpłynęło pismo z (...) w K., a 20 grudnia 2017 r. zarządzono wezwać pełnomocnika powoda do usunięcia braków formalnych i fiskalnych zażalenia, które wykonano 27 grudnia 2017 r. 8 stycznia 2018 r. wpłynęło pismo pełnomocnika powoda, który wcześniej przeglądał akta, a następnie dokonywał fotokopii, z wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych w całości. 11 stycznia 2018 r. zarządzono przekazanie akt referendarzowi sądowemu, celem rozpoznania wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w postaci opłaty od zażalenia; akta przedstawiono referendarzowi 18 stycznia 2018 r., a 5 listopada 2018 r. referendarz sądowy zarządził wezwanie właściwego Dyrektora Zakładu Karnego do udzielania informacji, wezwał pełnomocnika powoda do usunięcia braków formalnych wniosku. Akta zwrócono do sekretariatu następnego dnia, a zarządzenie wykonano 13 grudnia 2018 r., zaś 28 grudnia 2018 r. wpłynęło pismo Dyrektora Aresztu Śledczego w M. oraz pismo pełnomocnika powoda o przedłużenie terminu. Akta przedstawiono 2 stycznia 2019 r., a 20 marca 2019 r. referendarz sądowy wydał zarządzenie w przedmiocie zwrotu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w postaci opłaty od zażalenia, wykonano je 1 kwietnia 2019 r. 18 kwietnia 2019 r. dołączono do akt pismo pełnomocnika powoda, które wpłynęło

4 stycznia 2019 r. z oświadczeniem powoda. 15 kwietnia 2019 r. wpłynęła skarga pełnomocnika powoda na czynność referendarza, a 25 kwietnia 2019 r. wydano zarządzenie w przedmiocie przedłożenia akt sędziemu referentowi, który 22 maja 2019 r. odrzucił skargę powoda i zwolnił go od kosztów sądowych w postaci opłaty od zażalenia; 28 maja 2019 r. wykonano zarządzenie o doręczeniu tego orzeczenia. 25 czerwca 2019 r. akta wpłynęły do Sądu Okręgowego w Gliwicach wraz z zażaleniem powoda na postanowienie z 30 stycznia 2017 r., akta odłożono na kalendarz spraw

oczekujących na wyznaczenie terminu, a 28 lutego 2020 r. zarządzono o przedłożeniu akt sędziemu referentowi. 20 marca 2020 r. wydano postanowienie w przedmiocie uchylecia zaskarżonego postanowienia, 26 marca 2020 r. sporządzono jego uzasadnienie i zarządzono zwrot akt oraz zobowiązanie Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach do doręczenia jego odpisu z uzasadnieniem stronom przy pierwszej czynności. 10 kwietnia 2020 r. akta wpłynęły do Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach, a 7 maja 2020 r. wydano zarządzenie w przedmiocie doręczenia orzeczenia Sądu Okręgowego i doręczenia odpisu pozwu pozwanej, a także wezwano pełnomocnika powoda do złożenia wszelkich twierdzeń, wniosków i dowodów na ich poparcie; akta przekazano do kancelarii 18 maja 2020 r., a zarządzenie wykonano 29 czerwca

2020 r. 15 lipca 2020 r. wpłynęło pismo pełnomocnika powoda w wnioskiem o wydłużenie terminu. 5 sierpnia 2020 r. wydano zarządzenie w przedmiocie wydłużenia terminu pełnomocnikowi powoda i ustalenia, czy wpłynęła odpowiedź na pozew; akta zwrócono do sekretariatu 27 sierpnia 2020 r. Nie wykonano tego zarządzenia, dlatego 28 września 2020 r. ponownie wydano zarządzenie w przedmiocie wydłużenia terminu pełnomocnikowi powoda do 5 października 2020 r. i wykonania zarządzenia w pozostałej części. 28 września 2020 r. sporządzono zapissek urzędowy o braku pism pozwanej i wykonano zarządzenie. 7 października 2020 r. wpłynęło pismo pełnomocnika powoda z wnioskami dowodowymi i sprecyzowaniem stanowiska w sprawie, a 23 października 2020 r. wyznaczono termin rozprawy na 4 grudnia 2020 r., zzywając na termin rozprawy strony oraz zawiadamiając o nim pełnomocnika powoda; nakaz doprowadzenia powoda wystawiono 13 listopada 2020 r. 4 grudnia 2020 r. odbyła się rozprawa, którą odroczone na dzień 27 stycznia 2021 r., gdyż nie doprowadzono powoda, z uwagi na kolizję spraw (z zapisku urzędowego wynika, że nie został doprowadzony z uwagi na postępowanie przed innym sądem, który wcześniej przesłał nakaz doprowadzenia /k. 56v./). Na rozprawie 27 stycznia 2021 r. powód wniósł o jej odroczenie rozprawy z uwagi na chęć zapoznania się z aktami i zgłoszenia wniosków dowodowych, wniósł także ustnie skargę na przewlekłość postępowania; rozprawę odroczone na 17 marca 2021 r.

2 lutego 2021 r. i 8 marca 2021 r. wpłynęły pisma pełnomocnika powoda, a 4 marca 2021 r. zarządzono doręczenie pierwszego z nich (jest adnotacja sędziego, że pismo widnieje w systemie, ale nie ma go w aktach); oba pisma przedstawiono sędziemu 9 marca 2021 r. i wówczas wykonano zarządzenie z 4 marca 2021 r. 15 marca 2021 r. sporządzono zapissek o nieobecności sędziego referenta z powodu choroby i wydano też zarządzenie w przedmiocie zwrócenia się do Dyrektora Zakładu Karnego w R. o udostępnienie sprzętu komputerowego powodowi, które wykonano następnego dnia. 16 marca 2021 r. wydano zarządzenie w przedmiocie zwrócenia się do Wydziału Konwojowego KPP w R. celem odbioru sprzętu i powoda oraz przetransportowania na termin rozprawy.

17 marca 2021 r. na rozprawie pominięto dowód z przesłuchania pozwanej, powód wniósł ponownie o odroczenie rozprawy wskazując, że nie zamierza składać zeznań w tym dniu; wniosek o odroczenie rozprawy został oddalony, pominięto dowód z przesłuchania powoda, ujawniono dokumenty, a powód złożył wniosek o wyłączenie sędziego referenta i został zobowiązany do uzupełnienia tego wniosku; rozprawę odroczone celem nadania biegu temu wnioskowi.

18 marca 2021 r. wpłynęło pisma pełnomocnika powoda w zakresie usunięcia braków wniosku oraz ponowny wniosek o przesłuchanie powoda.

30 marca 2021 r. zarządzono przesłanie akt Sądowi Okręgowemu wraz ze skargą (wykonano je 20 kwietnia 2021 r.), do którego wpłynęły 22 kwietnia 2021 r., ale 7 czerwca 2021 r. zwrócono je Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach celem nadania biegu wnioskowi o wyłączenie sędziego. W Sądzie Rejonowym w Tarnowskich Górach 8 czerwca 2021 r. zarządzono wyłączenie tego wniosku powoda do odrębnego rozpoznania. Akta ostatecznie wpłynęły do Sądu Okręgowego w Gliwicach 13 lipca 2021 r.

Oplata od skargi została uiszczona, po wezwaniu doręczonym 16 czerwca 2021 r., następnego dnia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

(t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 75 ze zm.) dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość (...) czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. Dokonując tej oceny, uwzględnia się łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona, a także charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawikłaności, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. Przewlekłość postępowania to brak czynności zmierzających do rozstrzygnięcia, zachodzący dłużej niż jest to konieczne do rozważenia sprawy bądź zgromadzenia dowodów, chodzi zatem o to, by czynności zmierzające do wydania orzeczenia kończącego zabierały odpowiednią ilość czasu, czyli odbywały się bez zbędnej zwłoki (por. art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki). Zbędną zwłoką nie jest przy tym każdy upływ czasu, ale dopiero nadmierne odstępstwo od czasu zwykle koniecznego dla wykonania określonych czynności, dlatego przewlekłość postępowania zachodzi wówczas, gdy zwłoka w czynnościach jest nadmierna (rażąca) i nie znajduje uzasadnienia w obiektywnych okolicznościach sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 29 maja 2013 r., sygn. akt KSP 3/13, LEX 1318217, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 10 stycznia 2013 r., sygn. akt II S 33/12, LEX 1246709; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 23 listopada 2010 r., sygn. akt II S 28/10, sygn. akt KZS 2010/11/50, LEX 783363). W postępowaniu ze skargi na przewlekłość postępowania sąd bada jedynie czy postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne do jego zakończenia, ocenia terminowość i prawidłowość czynności sądowych; nie ocenia zaś prawidłowości rozstrzygnięć wydanych w sprawie, ponieważ kwestie merytoryczne dotyczące istoty tej sprawy mogą być podnoszone jedynie w postępowaniu odwoławczym (por. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 7 marca 2014 r., sygn. akt I OPP 18/14, LEX nr 1449840).

Zgodnie z art. 12 ust. 3 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki na żądanie skarżącego lub z urzędu sąd zaleca podjęcie przez sąd rozpoznający sprawę co do istoty albo przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie, chyba że wydanie zaleceń jest oczywiście zbędne, przy czym zalecenia nie mogą wkraczać w zakres oceny faktycznej i prawnej sprawy.

Sprawa prowadzona przed Sądem Rejonowym w Tarnowskich Górach trwa blisko 5 lat, dotyczy żądania zapłaty za naruszenia dóbr osobistych, ale nie jest skomplikowana faktycznie ani prawnie. Pomimo tego doszło w niej do nieuzasadnionej bezczynności od stycznia do listopada 2018 r., gdy rozpoznawano wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych powoda, ostatecznie zaś postępowanie międzyinstancyjne, prowadzone w Sądzie Rejonowym, na skutek zażalenia złożonego 10 kwietnia 2017 r., zostało zakończone przesłaniem akt do Sądu Okręgowego w Gliwicach 25 czerwca 2019 r., a więc po 24 miesiącach. Dodać należy, że w tym czasie Sąd Rejonowy miał do rozpoznania dwa wnioski o zwolnienie od kosztów i wnioski o ustanowienie pełnomocnika z urzędu oraz skargę na czynności referendarza; rozpoznawanie ich przez prawie dwa lata nacechowane jest przewlekłością, w trakcie procesu nie wydarzyły się żadne nadzwyczajne okoliczności uzasadniające tak długi termin ich rozpoznawania. Taka sytuacja bez wątplenia stanowi naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

W żaden sposób nie tłumaczą powyżej opisanej sytuacji trudności kadrowe w Sądzie Rejonowym w Tarnowskich Górach, nie ma to bowiem istotnego znaczenia dla rozpoznania sprawy w zakresie ustalenia przewlekłości postępowania, albowiem strona nie może odpowiadać za niewłaściwe rozmieszczenie kadr w sądach, natomiast ma prawo do rozpoznania sprawy bez zbędnej zwłoki, co gwarantuje jej art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka

i podstawowych wolności sporządzonej w R. 4 listopada 1950 r., zmienionej następnie Protokołami nr (...) oraz uzupełnionej Protokołem nr (...) (Dz. U. z 1993 r., Nr 61, poz. 284 ze zm.).

Ponadto na kwestię sprawności postępowania wpływa też terminowe przedkładanie pism do akt, a w tej sprawie pismo wpływające 2 lutego 2021 r. przedłożono sędziemu dopiero 9 marca 2021 r., pomimo tego, że widniało ono w systemie elektronicznym, zaś pismo, które wpłynęło 4 stycznia 2019 r. przedstawiono do akt dopiero 18 kwietnia 2019 r. To samo dotyczy terminowego wykonywania zarządzeń, a w tej sprawie odstępy pomiędzy wydanymi zarządzeniami, a ich wykonaniami często przekraczają miesiąc. To wszystko wpływa na czas trwania postępowania, które toczy się już kilka lat.

Dodać należy, że powód składając wnioski o odroczenie wyznaczonych dwóch rozpraw i wniosek o włączenie sędziego przyczynił się do przedłużenia postępowania, ale okres w którym to miało miejsce jest nieporównywalnie krótszy niż wcześniejsza beczynność, gdyż terminy wyznaczanych w sprawie rozpraw nie były odległe. Nie wiadomo czy wniosek o wyłączenie sędziego został już rozpoznany (wyłączono go do odrębnej dekretacji poza akta sprawy), niemniej jednak powinien być sprawnie rozpoznany. Poza tym to także wnioski o zwolnienie od kosztów i o ustanowienie pełnomocnika z urzędu oraz skarga na czynności referendarza spowodowały przewlekłość postępowania, tylko niezasadnie długi czas ich rozpoznawania. Brak więc podstaw do tego, aby oddalić skargę jako sprzeczną z zasadami współżycia społecznego.

Dlatego też należało uznać, że w sprawie doszło do przewlekłości postępowania.

Zgodnie z art. 12 ust. 4 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w przypadku uwzględnienia skargi na żądanie skarżącego sąd przyznaje od Skarbu Państwa sumę pieniężną w wysokości od 2000 do 20000 zł, przy czym jej wysokość wynosi nie mniej niż 500 zł za każdy rok dotychczasowego trwania postępowania, niezależnie od tego, ilu etapów postępowania dotyczy stwierdzona przewlekłość. Sąd może przyznać sumę pieniężną wyższą niż 500 zł za każdy rok dotychczasowego trwania postępowania, jeżeli sprawa ma szczególne znaczenie dla skarżącego, który swoją postawą nie przyczynił się w sposób zawiniony do wydłużenia czasu trwania postępowania.

Wobec stwierdzenia przewlekłości, po rozważeniu okoliczności sprawy, Sąd Okręgowy przyznał na rzecz skarżącego 2500 zł, które jest także sumą minimalną. Brak bowiem jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że sprawa ma szczególne znaczenie dla skarżącego, tym bardziej, że termin rozprawy ze stycznia 2021 r. odroczony był z uwagi na jego wniosek, a ostatni z uwagi na złożony przez niego wniosek o wyłączenie sędziego, który nie uwzględnił wniosku o odroczenie rozprawy i rozpoznał wniosek dowodowy o przesłuchanie stron.

Rozpoznanie wniosku o wyłączenie sędziego umożliwi dopiero wyznaczenie terminu posiedzenia w sprawie i jej zakończenie (por. art. 50 § 3 pkt 2 k.p.c.), niemniej jednak tenże wniosek wyłączono z akt do odrębnego rozpoznania i brak jakichkolwiek informacji w aktach sprawy o sposobie jego rozpoznania. Trzeba też zaznaczyć, że odrębne akta dla spraw cywilnych o wyłączenie sędziego zakłada się wówczas, gdy wniosek taki pochodzi z innego wydziału lub sądu (por. § 93 ust. 1 pkt 4 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z 19 czerwca 2019 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej). To spowodowało też konieczność zalecania Sądowi Rejonowemu podjęcia czynności po jego rozpoznaniu (art. 12 ust. 3 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki), co wiąże się też z potrzebą ustalenia stanu sprawy w tym zakresie.

Dlatego też skarga w części podlegała uwzględnieniu, a w pozostałym zakresie, jako bezzasadna, podlegała oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 12 ust. 2 i 4 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, należało

orzec jak w punktach 1. i 2. sentencji, a na podstawie art. 12 ust. 3 tej ustawy, należało orzec jak w punkcie 3. sentencji. Na podstawie

art. 12 ust. 1 tej ustawy oddalono skargę w pozostałej części jako nieuzasadnioną (punkt 4. sentencji). Na podstawie art. 8 ust. 2 tej ustawy w związku z art. 100 k.p.c. i art. 122 § 1 k.p.c. oraz § 14 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 ze zm.) Sąd Okręgowy przyznał skarżącemu reprezentowanemu przez adwokata zwrot kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu skargowym (punkt 5. sentencji), gdyż uczestnik postępowania sprawę przegrał co do zasady. Ponadto, na podstawie art. 17 ust. 3 tej ustawy, należało orzec jak w punkcie 6. sentencji, albowiem skargę w części uwzględniono.

SSO Tomasz Pawlik SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek